

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatvs De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

12. Si pastor dicat sacrum & vocetur ad ægrum iam moritum, an teneatur sacro relicto sacramenta ministrare, aut pro illo tempore à ministratioне excusetur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

Q V Æ S T I O. XII.

*Si Pastor dicat sacram, & vocetur ad ægrum iam
moriturum, an teneatur sacro relicto
Sacramenta ægroti ministrare
aut pro illo tempore
à ministratioне
excusetur.*

Quæstionis explicatio.

INcubit parochis tempore pestis non solum male habentibus, sed & sanis seruire tum in missæ sacrificiis celebrandis, tū in aliis Christianæ charitatis officiis exercēdis, modo suboritur cas⁹ talis: pastor est intentus pio operi in gratiam suorum subditorum, cui dum vacat, accersitur ad peſte infectum, vt sacramētum illi ministret, tenebitur ne relicto quocunque pio opere & præsertim sacrificio missæ die dominiaco ad ægrum currere, & sacramenta ministrare. An vero à ministratioне tantisper excusetur?

Responsio.

Tenetur relicto quocumque pio opere etiam missæ sacrificio, sacramenta ministrare, quia vt communiter doctores notant, quādo duo præcepta affirmatiua per agenda simul concurrunt, nec vtrique si a c. duo mala distin. 13. ex mul satisfieri potest, (a) illud negligendum Conc. Tolet. est, ex quo minora incomoda consequuntur.

quuntur. Ergo si omnibus perpensis quæ pastor prudens & timoratus pro ratione tantilli temporis perpendere potest, videat grauius incommodum sequi si negligat ægroti sacramenta ministrare, puta eius desperationem & æternam fortè damnationem, & ex altera parte resarciri posse, si quæ alia nascuntur ex omissione alicuius alterius operis, ut missæ, puta quia adhibito custode omnia paramenta necessaria ad sacrum faciendum, vel etiam ipsa hostia & calix consecratus sine scandalo aut alio periculo custodiri possunt, & considerat statim se redire posse, vt sacrū missæ officium perficiat, tenebitur peste infecto ministrare sacramenta, sacro vel quocunque alio opere quamvis sancto relieto, & postmodum ad sacrū missæ officium peragendum redire.

Ratio huius regulæ videtur esse quia in tali casu prudētia moralis dicit (a) è duobus malis eligendū minus.

Dices. Quid si relieto altari & populo qui ad sacrum audiendum conuenit, nascatur scandalum, tenebitur etiam pastor non obstante huiusmodi scandalo, ægrotum accedere & sacramēta ministrare?

R. Vbi de periculo æternae damnationis ægroti agitur, si quod ponatur scandalū erit

a D. Gregor.
lib 32. Mora.
cap. 40.

46 DE NECES. ET M O D: MINIST.
erit acceptum nō datum, quod pastor ma-
xime tali casu contemnere debet:

Nihilominus poterit pastor si tempus
ferat paucis verbis ostendere populo po-
tius & melius esse succurrere proximo in
illa extrema necessitate laboranti, quam
vacare operi quod differri, vel etiam for-
tasse, si necdum ad consecrationem ven-
tum est, sine peccato pro tempore omitti
potest.

Q V A E S T I O X I I I .
Quid remedij si pastor fugiat & latitet.

Quæstionis explicatio:

Ivre (a) communi debet tribus publicis
a. c. Extuo de clericis nō re- fidei edictis citari, & si intra sex menses non
reuertatur beneficio priuati: Iure nouissi-
mo cōcilii (b) Tridentini debet similiter ci-
tari & si contumax fuerit, debet contra eū
b. Seff. 6. c. 1. procedi per censuras, inde si insorduerit ad
c. Seff. 23. c. 1. de reform. sequestrationem, & substractionem fru-
ctuum, deinum ad priuationem deueniri.

Quæritur an cauū grassantis pestis in
quo versamur, hic processus seruandus sit,
vel aliud remedium compendiosius adhi-
bendum.

R. sponsio.

Distinguēdum videtur, vel enim Epí-
scopus potest vicarium inuenire, qui
pastoris loco ministret seruita vel non pót-
nisi